

NEKAYAHS

NFN 24 • 2011

Höstkänsla

Efter en lång och underbar sommar på landet har jag och katterna igår flyttat tillbaka till civilisationen.

Katterna återgick genast till sina vanliga lägenhetsrutiner. Siri återintog sin favoritsovplats i den lilla vita korgen. Nelly föredrar högsta platsen på katternas egen lagerhylla. Mira ligger i en puff invid matte och datorn. Yngsta katten Izzi slumrar helst högt uppe på klätterstolpen.

För mina katter är flytten från det fria lantlivet till livet som innefatt i stan ingen stor sak.

Kristin

På spaning

Här bjuder jag på några bilder tagna denna höst. Ljuset är så fint och mjukt den här tiden på året. Jag lägger märke till att katterna ser bäst

ut på de foton där de uppmärksamt spanar på något i fjärran. Det kan vara en fågel. Eller mina grannars hundar.

Som synes är högt belägna spaningsplatser populära. Siri på ett plank (uppe till höger). Izzi i mitt prydnadsäppelträd (mitten).

Nelly (till vänster) har lagt på sig lite extra vikt senaste året, och håller sig kanske därför mer på marken? Men det må vara hänt att hon har förlorat lite i form. Hon är ju trots allt snart tio år gammal.

Nelly har varit en tämligen äventyrlig dam tidigare somrar. Ibland har hon luffat iväg i byn i flera veckor. Jobbigt för matte! Men det har haft det goda med sig att jag lärt känna många trevliga bybor i mina eftersök efter Nelly. Nu vet alla vem som är galningen med abykatterna. ;-)

I år har alla fyra mestadels hållit sig hemmavid. Sorreldamerna – som är riktiga jaktkatter – har förstås ibland lämnat tomten för att hitta de riktigt saftiga sorkarna. Men för de mesta har de även hunnit hem till middagen. Mat är gott!

Så sommaren har varit lugn. Inga utställningar. Inga skador eller skavanker i slagsmål med grannarnas katter. Enbart slappa och sköna dar. Mest äventyrligt i år tyckte matte att det var när en fladdermus förrade sig in i stugan en natt. Men katterna hann lyckligtvis inte se den innan den flydde ut genom ytterdörren som jag ställde upp på vid gavel.

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.

Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

Kiefers kompis

Halvabyn Kiefer har fått en kompis av samma goda blandblod. Leah är en sprallig tjej och med ännu strået vassare intellekt än hans. Hon hittade sätt att t ex rymma från balkongen som ingen av hennes företrädare kommit på. Tur för familjen att de i alla fall fick lite abyträning innan hon flyttade in i huset.

Som synes nedan är abessiniergenerna starka. Leah är en skön huvudkudde, verkar Kiefer tycka.

Flytt till Skåne

Blå Abbe flyttade denna höst till Skåne med matte och somalikompisen Lowe. Matte berättar:

"Vi har bott här en dryg vecka nu och lägenheten börjar mer och mer likna ett hem. Det har varit ett evinnerligt klivande över lådor och kartonger i ett kaos som liknat moment 22! Men nu börjar det arta sig! Min datorplats är nu vid köksbordet och

Pihka fotograferad av Pia Tukkinen i augusti.

det går bra. Abbe har just hittat fram till soffan och äntligen kunnat sjunka ner överst på en ryggkudde, en av hans favvplatser i hemmet.

Resan ner gick bra får jag säga, över förväntan. Ett spänningmoment var ju katterna, skulle de ge sig och somna? Icke, de lät mer eller mindre hela tiden, lite mer dämpat dag två och tre. Men då jag stannade för övernattnings på vandrarhem så fann de sig snabbt tillrätta och verkade inte mer trötta än vanligt. Enastående! De fick ju också några små promenader i naturen varje dag.

Här i nya lägenheten har de också funnit sig tillrätta i röran. Lowe mer accepterande än Abbe, som tittade på mig väldigt speciellt då jag, efter att ha funnit mitt överkast i går, la det på sängen. Jag såg att han kände igen det och verkade lättad och glad. Den katten kan tala med ögonen! Min syster säger att han är som en människa!"

Pappa Pihka

I Finland har Quillan/Pihka fått para sin första hona och snart är det tid för ungarna att födas. Enligt uppfödaren är honan rejält trind kring magen. Så det är bara att hålla vänta och hålla tummarna på många och starka ungar. De färger som väntas är sorrel och fawn.

Stilige Pihka blev på sin senaste utställning nominerad till panel. Grattis från "gammelmatte"!

Dante - en fawn sötnos på promenad i Boden. Foto: Linda Björkman.

SISTA ORDET

Varför blir man kattuppfödare?

Ja, det har jag frågat mig både en och två gånger. Och svaret skiljer sig säkert från person till person.

Mest "seriöst" är det förmodligen att först läsa på, skaffa en sällskaps- och utställningskatt

och sen köpa in bra avelsmaterial. Själv hade jag visserligen redan som tolvåring klart

för mig att jag en dag skulle ha en abessinier. Men när jag köpte min första – Kleopatra – så var det ändå mest en slump att det blev just hon. Efter min första kull var jag fast! Det är ett mirakel att se kattungar födas och utvecklas. Varje unge är en egen individ som det verkligen är en förmån att lära känna. Erfarenheten gjorde mig alltmer intresserad av att utveckla abessiniern både hälsomässigt, mentalt och till det yttre.

Att sedan hitta hem till kattungarna och skiljas från dem är förstas den sorgliga biten... Men om man har tur och hittar goda människor till småtingarna, där de får det bra livet ut, blir jag varm i hjärtat.

Kanske gör kattavel inte enbart livet rikare och underbarare för mig som är uppfödare?

Kristin

